

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบ และกลยุทธ์การส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา วารสาร เว็บไซต์ และงานวิจัยภายในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์สภาวะ (content analysis) จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร แบบสำรวจ การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย บริบทของการศึกษานานาชาติในระดับโลก และภูมิภาค การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษานานาชาติและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรนานาชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และใช้การประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship) เพื่อตรวจสอบรูปแบบและกลยุทธ์ในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์รูปแบบของการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยเน้นในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์
- ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์บริบท ศักยภาพและบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ
- ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาค
- ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบรูปแบบและกลยุทธ์ในการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ
- ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ผลสรุปและนำเสนอรูปแบบและกลยุทธ์

รายละเอียดขั้นตอนการวิจัยแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์รูปแบบของการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเน้นในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา บทความ วารสาร งานวิจัย เว็บไซต์ และ แนวความคิดในการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในประเทศบรูไน ราชอาณาจักรกัมพูชา อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่อการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในเอเชีย และได้ส่งแบบสำรวจ (survey) ไปยังสถานทูตของประเทศดังกล่าวประจำประเทศไทย โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการศึกษา โดยใช้มิติ 10 ด้าน ตามผลงานวิจัยของ Jolley (1997) และรายงานของสหประชาชาติด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2004) คือ ศักยภาพการแข่งขันของประเทศ นโยบายการเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย จำนวนหลักสูตรนานาชาติ จำนวนนักศึกษาต่างชาติในประเทศ จำนวนมหาวิทยาลัยต่างชาติในประเทศ ระบบประกันคุณภาพการศึกษา ความพร้อมด้านระบบสารสนเทศ การมีเว็บไซต์ระดับชาติเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรนานาชาติ และการมีหน่วยงานระดับชาติที่มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ โดยสรุปในตาราง

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์บริบท ศักยภาพและบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ

ผู้วิจัยวิเคราะห์บริบท ศักยภาพและบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 12 ท่าน โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

2.1 การวิเคราะห์บริบทการศึกษานานาชาติในประเทศไทย

การวิเคราะห์บริบทการศึกษานานาชาติในประเทศไทย ได้แบ่งการวิเคราะห์ด้านสภาพแวดล้อมปัจจุบันทั้งภายนอกและภายใน และองค์ประกอบของการศึกษานานาชาติ โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ เอกสาร วารสาร บทความ ผลการประชุมสัมมนา ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่าน (ภาคผนวก ก) การวิเคราะห์การแข่งขัน โดยใช้แรงผลักดัน 5 ประการ (Five Forces Model) ของ Porter (1995) และการวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค และจุดอ่อน-จุดแข็ง ของ Certo and Peter (1990)

2.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและเทคโนโลยี ได้แก่ ระบบการสื่อสารและระบบสารสนเทศ โดยตรวจสอบโอกาสที่จะเอื้อในประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ

ในด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกผู้วิจัยใช้แรงผลักดัน 5 ประการของ Porter ได้แก่

1. แรงผลักดันที่ 1 การเข้ามาของกลุ่มแข่งรายใหม่
2. แรงผลักดันที่ 2 การแข่งขันในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค
3. แรงผลักดันที่ 3 ภาวะคุกคามของบริการทดแทน
4. แรงผลักดันที่ 4 อำนาจต่อรองของผู้ใช้บริการ ได้แก่ นักศึกษา/ผู้ปกครอง
5. แรงผลักดันที่ 5 อำนาจต่อรองของสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรนานาชาติ
ทั้งของภาครัฐและเอกชน

เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ภายใต้แรงผลักดันแต่ละด้าน นอกจากนี้ได้ทำการวิเคราะห์แรงผลักดันที่ 6 ได้แก่ อำนาจต่อรองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น รัฐบาล หน่วยงานต่างๆ และสมาคมวิชาชีพ ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา

หลังการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ แล้ว ได้ทำการสรุปการพิจารณาปัจจัยต่างๆ ภายใต้แรงผลักดัน เพื่อประเมินว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อมใดเป็นโอกาสและอุปสรรคในการแข่งขัน

2.1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เป็นการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคนี้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร รายงานการวิจัย ข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต และการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึกผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ให้สัมภาษณ์ด้านโอกาสและอุปสรรค

การวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค และจุดแข็ง-จุดอ่อน (SWOT) ของการจัดการศึกษานานาชาติในด้านมาตรฐานของหลักสูตร คุณภาพการเรียนการสอน ความหลากหลายด้านเชื้อชาติของคณาจารย์ และนักศึกษา จำนวนนักศึกษา ความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ ได้แก่ สถานที่ ระบบสารสนเทศ ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการค้นคว้า

หลังจากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในทั้งจุดแข็ง-จุดอ่อน และสภาพแวดล้อมภายนอก โอกาส-อุปสรรค หรือที่เรียกว่าการวิเคราะห์ SWOT (Strength, Weakness, Opportunity and Threat) แล้วผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเพื่อประเมินศักยภาพใน

ภาพรวมว่ามีสภาพแวดล้อมภายในโน้มเอียงไปทางโอกาสหรืออุปสรรค เพื่อกำหนดทิศทางในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย

2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพและบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษา

ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน โอกาส-อุปสรรค และจุดอ่อน-จุดแข็ง ของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค และใช้ Diamond Model ของ Porter ในการวิเคราะห์ศักยภาพและบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทย ในด้านดังกล่าว โดยวิเคราะห์ด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านนโยบายของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค
2. ด้านบริบทของการแข่งขันและกลยุทธ์ทางธุรกิจการศึกษานานาชาติ
3. ด้านเงื่อนไขด้านอุปสงค์ เช่น ด้านตลาดแรงงาน และความต้องการนักศึกษาในการเรียนหลักสูตรนานาชาติ
4. ด้านเงื่อนไขของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในการดำเนินการสอนหลักสูตรนานาชาติและคุณภาพของหลักสูตร
5. ด้านอุตสาหกรรม และปัจจัยอื่นๆ ที่สนับสนุนและเกี่ยวโยง ได้แก่ ระบบสารสนเทศ การคมนาคม เป็นต้น

ผลของการวิเคราะห์ข้างต้น และผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มเดิมที่ให้สัมภาษณ์ในด้านสภาพแวดล้อม ทำให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถของประเทศไทยในการแข่งขันการเป็นผู้นำในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคได้

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์ความเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย

การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข) ผู้บริหารสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 63 คน เพื่อให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคนี้ และได้้นำแบบสอบถามหาข้อมูลเชิงสถิติเพื่อพิจารณาหาฉันทามติ และนำมาสังเคราะห์เนื้อหา เพื่อพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์ที่เหมาะสม

3.1 การพัฒนารูปแบบ

การพัฒนารูปแบบความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.1 สังเคราะห์กรอบแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ งานวิจัย และเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติทั้งในและต่างประเทศ

3.1.2 สังเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคนี้โดยเฉพาะของประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์

3.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์บริบท ศักยภาพ และบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคนี้ จากผลการสัมภาษณ์และผลการวิเคราะห์โดยใช้ "5 Forces" Model และ "Diamond Model" ของ Porter

3.1.4 พัฒนารูปแบบการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย โดยนำทฤษฎีเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) ของ Porter มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างเครือข่ายทางการศึกษานานาชาติ (international educational consortium) และแนวคิดของผลงานการวิจัย ของ Jolley เรื่องปัจจัยความสำเร็จของประเทศสหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย ในการเป็นผู้นำด้านการศึกษานานาชาติ โดยกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ P.I.L.L.A.R Model ดังนี้

1. ด้านนโยบายของรัฐบาล (policy) ในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจเพื่อสร้างแผนพัฒนาทั้งระยะยาวและระยะสั้น
2. ด้านเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ (IT) เพื่อรองรับการติดต่อและสร้างเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลต่างๆ
3. ด้านบทบาทหลัก (leading roles) โดยการนำทฤษฎีเครือข่ายวิสาหกิจมาประยุกต์ใช้ ซึ่งผู้มีบทบาทหลักได้แก่ รัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย และภาคอุตสาหกรรม เพื่อผลักดันนโยบาย
4. ด้านกฎหมาย (legislation) และระเบียบต่างๆ ที่จะสร้างเสริมการพัฒนาการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ เช่น การให้สถาบันต่างประเทศมาเปิดสาขาในประเทศไทยได้ การแก้กฎหมายให้นักศึกษาต่างชาติทำงานได้ การแก้ไขระเบียบ ลดขั้นตอนการออกวีซ่าให้นักศึกษาและคณาจารย์ต่างชาติ เป็นต้น
5. ด้านการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน (allocation of finances) เพื่อผลักดันการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดสรรทุนการศึกษา ทุนการวิจัย เป็นต้น

6. ทรัพยากร (resources) เช่น บุคลากรที่เป็นมืออาชีพที่พูดได้หลายภาษา ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกับสถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษานานาชาติ การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้อง การจัดสถานที่ การให้บริการนักศึกษาต่างชาติ และการจัดห้องสมุดที่ทันสมัย เป็นต้น

3.2 การพัฒนากลยุทธ์

การพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในด้านดังต่อไปนี้

1. นโยบาย (policy) ที่เน้นความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติที่จริงจังและต่อเนื่อง โดยได้รับความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน และการนำเสนอการปรับกฎหมายและระเบียบต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยมีศักยภาพการแข่งขันสูง

2. เศรษฐกิจ (economy) พัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจและการแข่งขันของประเทศไทยในระดับเวทีสากล และด้านโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure)

3. คุณภาพทางวิชาการ (academic quality) การประกันคุณภาพภายในและภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาไทย

4. ระบบการสื่อสาร (communication) ระบบสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อรองรับการติดต่อกับเครือข่ายสถาบันการศึกษาต่างประเทศ และการเรียนแบบ E-learning

5. ประสิทธิภาพของหน่วยงาน (efficiency) ที่มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งกลยุทธการจัดตั้งหน่วยงาน กำหนดสถานะ และคุณสมบัติของหน่วยงาน และแนวทางการดำเนินงานด้านต่างๆ เช่น ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

การพัฒนากลยุทธ์จะแบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับองค์กร ระดับแผน ระดับโครงการ และกลยุทธ์เพื่อนำเป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบรูปแบบและการกำหนดกลยุทธ์ในการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ

หลังจากได้ผลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมปัจจุบัน และวิเคราะห์ผลของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างต้นร่างรูปแบบ และพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์และการศึกษาดังกล่าวเสนอต่อกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทั้งไทยและต่างชาติ จำนวน 20 คน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบรูปแบบและกลยุทธ์

การดำเนินการประชุมกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การตรวจสอบรูปแบบการส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ของประเทศไทยในภูมิภาค โดยผู้วิจัยได้นำต้นร่างรูปแบบ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้ไปสัมภาษณ์ 12 ท่าน จากการวิจัยเสนอกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อร่วมสัมมนา อภิปราย ระดมสมอง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ผลกระทบ ตลอดจนข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์

2. การกำหนดกลยุทธ์ เป็นการกำหนดแนวทางหรือวิธีในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค ที่ได้จากการวิจัยว่าจะต้องทำอะไรบ้างและอย่างไร

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ (20 คน) เข้าร่วมการประชุม แบ่งผู้ทรงคุณวุฒิออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐ 7 คน
2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานเอกชน จำนวน 7 คน
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่างประเทศทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จำนวน 6 คน

2.1 ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 4 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1. เป็นผู้ที่ มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย หรือมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ
2. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี
3. เป็นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรนานาชาติ

2.2 ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานของรัฐที่มีโครงการหรือหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ จำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานของรัฐในตำแหน่งรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า
 2. เป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดวิสัยทัศน์ และนโยบายด้านการพัฒนาและการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ
 3. เป็นผู้บริหารหน่วยงานของรัฐระดับกระทรวงหรือระดับกรมหรือเทียบเท่า
- 2.3 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 7 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้
1. เป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย หรือมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ
 2. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี
 3. เป็นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรนานาชาติ
- 2.4 ผู้บริหารหน่วยงานของเอกชนหรือหน่วยงานต่างประเทศ จำนวน 6 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้
1. เป็นผู้บริหารระดับสูงในตำแหน่งเทียบเท่าประธาน รองประธาน ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ ดำรงตำแหน่งอย่างน้อย 1 ปี
 2. เป็นผู้ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในและ/หรือ ต่างประเทศ
 3. เป็นชาวต่างประเทศและชาวไทย

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ สรุปและนำเสนอรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริม
ความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย

เมื่อการตรวจสอบด้วยกระบวนการอิงผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยประมวลข้อมูลข้อเสนอแนะ
จากการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ นำมาสรุป เพื่อปรับปรุงรูปแบบและนำเสนอกลยุทธ์ที่สมบูรณ์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ตามตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 14 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
แบบสำรวจรูปแบบ การส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	เอกอัครราชทูตประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม , อินโดนีเซีย, บรูไน, ราชอาณาจักรกัมพูชา, มาเลเซีย, สหภาพพม่า, สิงคโปร์, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ ฟิลิปปินส์	1 / ประเทศ
	รวม	9
การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพ	1. ผู้บริหารระดับสูงสถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ 2. ผู้บริหารระดับสูงสถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานเอกชน 3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิชาการที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริมการศึกษานานาชาติ	5 4 3
	รวม	12
ส่งแบบสอบถามไปยัง ผู้บริหารสถาบันและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ พัฒนารูปแบบและกลยุทธ์	1. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 2. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3. ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง 4. ผู้บริหารองค์กรต่างประเทศ 5. ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการอิสระ	22 22 9 4 6
	รวม	63
การตรวจสอบรูปแบบและ การกำหนดกลยุทธ์ โดยการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ	1. ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ 2. ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานเอกชน 3. ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานของต่างประเทศ	7 7 6
	รวม	20

วิธีสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แบบสำรวจ (survey) เพื่อสำรวจรูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในภาพรวม โดยส่งไปยังเอกอัครราชทูตของสถานทูตประเทศบรูไน ราชอาณาจักรกัมพูชา อินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามประจำประเทศไทย แบบสำรวจใช้มิติ 10 ด้านในการส่งเสริมการศึกษานานาชาติของ Jolley (1997)

2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าวตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิด และขอบเขตโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์สำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) จากเนื้อหาวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2 ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลมาสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ดังกล่าว ให้มีเนื้อหาครอบคลุมครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และถูกต้องตามหลักวิชาการ นำข้อมูลมาจัดลำดับตั้งข้อกระทงคำถามปลายเปิดอย่างมีโครงสร้าง ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 นำข้อมูลมาจัดอันดับตั้งข้อกระทงคำถามปลายเปิดอย่างมีโครงสร้าง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักๆ 4 หัวข้อ

- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการศึกษานานาชาติ ศักยภาพของประเทศไทย

- วิทยาลัยฯ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ระยะสั้นและระยะยาว

- จุดแข็ง — จุดอ่อน โอกาส — อุปสรรค ในด้านการจัดการการศึกษานานาชาติ

- การตั้งหน่วยงานเพื่อส่งเสริมนโยบายดังกล่าว

2.4 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวเสนอบริการที่ปรึกษา 2 ท่าน ช่วยพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยความตรงตามเนื้อหา (content validity) ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ที่ได้ตรวจแบบสอบถามได้แก่

1. รศ. ดร. ชูเวช ชาญสง่าเวช

รองคณบดี คณะการจัดการ

มหาวิทยาลัยชินวัตร

2. ผศ. ดร. ปิยพร ณ นคร

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร

3. ดร. ธเนศ จิตสุทธิภาสกร

มหาวิทยาลัยชินวัตร

อาจารย์ประจำวิทยาลัย

ภาคกลาง นครสวรรค์

4. คุณประนิตา เกิดพิกุล

นักวิชาการพาณิชย์ 7

สำนักธุรกิจบริการ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่าง

กระทรวงพาณิชย์

3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลาง การศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาค

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยดังกล่าวตามขั้นตอนดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบแนวคิดและขอบเขตโครงสร้างของแบบสอบถามจากเนื้อหา
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ศึกษาแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (2540-2544) และฉบับที่ 9
(2545-2549) ตลอดจนแผนการพัฒนาระยะยาว 15 ปี (2538-2548) และ
นโยบายของรัฐบาลด้านการศึกษา (2544-2548)

3.3 ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษานานาชาติของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา (2541) และนโยบายด้านการศึกษาของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545-2549)

3.4 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ธเนศ จิตสุทธิภาสกร (2547) "การพัฒนากลยุทธ์การจัดการโปรแกรมนานาชาติ
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย"

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบัน
บัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547) "โครงการบริหารจัดการเพื่อทำ
การจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ เพื่อยกระดับการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศใน
ด้านการศึกษานานาชาติ"

- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ (สกอ.) เมษายน 2547 "การส่งเสริมให้
นักศึกษาและอาจารย์ชาวต่างประเทศมาศึกษา และทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษาไทย"

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พฤษภาคม
2548 "รายงานวิจัยเพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค"

- ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กุมภาพันธ์ 2548
"รายงานโครงการศึกษา เพื่อกำหนดความเป็นเลิศของบางกลุ่มสินค้า ราคา บริการในตลาดโลก"

- Ainsley Jolly (1997) "การส่งออกการศึกษาในเอเชีย" สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
วิคตอเรีย เมลเบิร์น

3.5 ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการออกแบบองค์กรตามกลยุทธ์ และการกำหนด กลยุทธ์
ตลอดจนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของธงชัย สันติวงษ์ (2541) Plunkett (2005) และ Certo
and Peters (1991)

3.6 ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับเครือข่ายวิสาหกิจ ของ Michael Porter (2003) และ งาน
ของ SÖlvell et al (2003)

3.7 ศึกษากรอบแนวความคิดที่เกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษานานาชาติ
ในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์และ
มาเลเซีย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.8 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 12 ท่าน และผลการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน (SWOT analysis) และศักยภาพและบทบาทของประเทศไทย
ในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคมาสังเคราะห์และจัดอันดับตั้งข้อกระทง
คำถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบ 6 ด้าน (P.I.L.L.A.R. Model) ในการกำหนดรูปแบบซึ่ง
ได้รับการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว โดยนำแนวทฤษฎีเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) ของ Porter มา
ประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความร่วมมือของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรนานาชาติ (international
educational consortium) โดยกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดรูปแบบ และกลยุทธ์ในด้าน
ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ด้านนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ (สกอ.)
(Policy, P)
- ด้านเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ (I, IT)
- ด้านแนวทางการดำเนินงาน (L, Leading Roles)
- ด้านกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ (L, Legislation)
- ด้านการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน
(A, Allocation of Finances)
- ด้านทรัพยากร (R, Resources)

3.9 ขอความอนุเคราะห์อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแบบสอบถาม

3.10 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ และส่ง

แบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญอีก 4 ท่าน เพื่อหาความตรงตามเนื้อหา (เป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวที่ได้ตรวจแบบสอบถาม)

3.11 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ทดสอบแบบสอบถามและหาความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือโดยใช้แบบของคอนบาค (Cronbach's co-efficiency) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[\frac{1 - \sum Si^2}{Sx} \right]$$

เมื่อ α คือ สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นได้

Si^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

Sx คือ ความแปรปรวนของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

n คือ จำนวนข้อคำถาม

3.12 นำแบบสอบถามนี้ไปทำการทดลอง (trial out) กับกลุ่มทดสอบ (30 ท่าน) ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แล้วได้ค่าสัมประสิทธิ์ = .9608

3.13 ปรับปรุงเครื่องมือเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.14 ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถาบันที่มีหลักสูตรนานาชาติหรือมหาวิทยาลัยนานาชาติ (75 ท่าน) โดยได้รับแบบสอบถามคืนมาจาก 63 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 84%

3.15 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามข้อความ ข้อความ อยู่ในระดับน้อยมาก (ระดับ 1 ในแบบสอบถาม)
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับ ข้อความ อยู่ในระดับน้อย (ระดับ 2 ในแบบสอบถาม)
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับ ข้อความ อยู่ในระดับปานกลาง (ระดับ 3 ในแบบสอบถาม)

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับ ข้อความอยู่ในระดับมาก (ระดับ 4 ในแบบสอบถาม)
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	แสดงว่า	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับ ข้อความอยู่ในระดับมากที่สุด (ระดับ 5 ในแบบสอบถาม)

3.16 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพข้างต้น เพื่อพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

- นำผลของการวิเคราะห์และ สังเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพทุก ส่วนมาบูรณาการเชิงระบบ

- กำหนดกรอบความคิดและองค์ประกอบของรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค

3.17 การตรวจสอบยืนยันรูปแบบและกลยุทธ์ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลที่ได้ นำมา วิเคราะห์เพื่อพิจารณาฉันทามติ ระดับคะแนนฉันทามติ ข้อความใดที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น สอดคล้องกันร้อยละ 60 แสดงว่าข้อความนั้นได้ฉันทามติ (Flander, 1989 อ้างถึงใน อัญชรี เจียร นัยกุล, 2540)

3.18 ข้อมูลที่ได้จากการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีชาวไทยและชาวต่างประเทศเพื่อ ตรวจสอบรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แล้วนำมาสรุปเกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความ เป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

1. แบบสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ส่งแบบสำรวจไปยังสถานทูต
 - 1.2 สรุปสาระข้อมูลเป็นตาราง

2. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ติดต่อนัดหมายผู้ที่จะไปสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ
 - 2.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย พร้อมรายงานสรุปสาระเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น และประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์
 - 2.3 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ได้ติดต่อนัดหมาย

3. แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

4. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบ และกลยุทธ์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการระดมความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจากการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และผลกระทบ

การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 7 : ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอน	กระบวนการ	ผลที่ได้
ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	ศึกษา วิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และส่งแบบสำรวจไปยังสถานทูต 9 แห่งประจำประเทศไทย เพื่อสังเคราะห์สาระจากรูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติ	วัตถุประสงค์การวิจัย (ข้อที่ 1) รูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะ มาเลเซีย และสิงคโปร์
ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์บริบท ศักยภาพ และบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ	วิเคราะห์บริบทด้วยเทคนิคการตรวจสอบสภาพแวดล้อม และ "5 Forces Model" ของ Porter และวิเคราะห์ศักยภาพและบทบาทความเป็นผู้นำของประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์และวิเคราะห์โดย "Diamond Model" ของ Porter	วัตถุประสงค์การวิจัย (ข้อที่ 2) บริบทของการศึกษานานาชาติในประเทศไทย ศักยภาพของประเทศไทยและบทบาทความเป็นผู้นำในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ
ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค	นำผลของการวิเคราะห์จากรันตอน 1 และ 2 มาพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมการศึกษานานาชาติในไทย และนำทฤษฎีเครือข่ายวิสาหกิจของ Porter และผลงานวิจัยของ Jolley มาพัฒนาด้านร่างรูปแบบและนำแบบสอบถามผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาสรุป	ร่างรูปแบบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในประเทศไทย นำเสนอกลยุทธ์ต่างๆ เช่น ด้านนโยบาย เศรษฐกิจ คุณภาพการศึกษา ระบบการสื่อสาร และประสิทธิภาพของหน่วยงานในการส่งเสริมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการศึกษา
ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและการกำหนดกลยุทธ์ในการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ	จัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบและกลยุทธ์ สรุปความเป็นไปได้และผลกระทบ	รูปแบบและกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ P.I.L.L.A.R Model
ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์สรุปและนำเสนอรูปแบบและกลยุทธ์	วิเคราะห์สรุปรูปแบบและปรับปรุงกลยุทธ์ในการส่งเสริมประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค	วัตถุประสงค์การวิจัย (ข้อที่ 3) รูปแบบและกลยุทธ์ในการส่งเสริมประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้